

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Tdo/59/2018  
Identifikačné číslo spisu: 5616010025  
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5616010025.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD., a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného G. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/9/2016, na neverejnom zasadnutí dňa 16. októbra 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 15. augusta 2017, sp. zn. 1To/79/2017, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. F. s a odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej tiež „okresný súd“) z 5. apríla 2017, sp. zn. 3T/9/2016 bol obvinený G. F. (ďalej tiež „dovolateľ“) uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a v bode 2/ prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 5.3.2015 v čase asi o 21.15 hod. prišiel pod vplyvom alkoholických nápojov do bytu nachádzajúcom sa v bytovom dome v M. T., ul. D. č. XXX, okres M. G., kde v kuchyni po upozornení jeho priateľky E. N., nar. XX.XX.XXXX, aby si nabral jedlo do taniera, prišiel za ňou do obývacej miestnosti, pristúpil k nej odzadu, chytil ju pravou rukou pod krk, ľavú ruku jej položil na ústa a držal ju takto, kým sa nevládna nezošmykla na zem, kde ju kopol do ľavej nohy, čím jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív krku, pomliaždenie v oblasti ľavého lýtka, a následne dňa 6.3.2015 v čase asi 06.00 hod. v uvedenom byte na ul. D. č. XXX v M. T., okres M. G., v obývacej miestnosti bytu pristúpil k E. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa pred ním skryla pod paplón, zvalil ju na sedačku a jedenkrát ju udrel päťou do brucha, položil nohu cez jej brucho a pritlačil ju tak, aby sa nemohla hýbať, po tomto ju oboma rukami začal škrtiť, pričom sa bránila tak, že kopala nohami, na čo ju asi po 8 minútach pustil a odišiel do kuchyne, kde prišla aj E. N. a dvakrát ju udrel otvorenou dlaňou do tváre a vulgárne jej

nadával, čím jej v dňoch 5. a 6. 3. 2015 spôsobil zranenia - pomliaždenie mäkkých častí v oblasti krku, pomliaždenia ľavého predkolenia, podvrtnutie krčnej chrbtice s blokovým postavením tiel stavcov krčnej chrbtice, ktoré si u poškodenej vyžiadali dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života od 6.3.2015 do 22.4.2015, t. j. 48 dní,

v bode 2/

dňa 11.5.2015 v čase asi o 23.00 hod. prišiel pod vplyvom alkoholických nápojov do bytu nachádzajúcom sa v bytovom dome v M. T., ul. D. č. XXX, okres M. G., kde býval spoločne s priateľkou E. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorej začal vulgárne nadávať a vyhrážať sa, že „skape“, na čo E. N. zobrala svoj mobilný telefón a telefonovala jeho rodičom, po čom na ňu zaútočil tak, že jej skočil na brucho, žiadala ho, aby prestal, pretože ju to bolí, naďalej jej na bruchu kľučal asi pol minúty, až do príchodu do izby dcéry poškodenej.

Za to Okresný súd Liptovský Mikuláš obvinenému podľa § 156 ods. 3 s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody okresný súd zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a zároveň mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 600,- €.

Odvolaie obvineného Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 15. augusta 2017, sp. zn. 1To/79/2017 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu a rozsudku okresného súdu podal obvinený G. F. z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por. dovolanie.

V dovolaní predovšetkým namietal, že mu nebolo relevantnými dôkazmi preukázané, že by spáchal skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ odsudzujúceho rozsudku. S poukazom na osobnostné črty poškodenej družky, na zastavenie iného trestného stíhania iniciovaného poškodenu (uznesenie Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš z 30. júna 2017, č. 1Pv 119/175505-12), závery psychologického posudku č. 11/2015 znalca Mgr. Pavla Věselovského, konštatujúceho zníženu vierohodnosť poškodenej v dôsledku výraznej tendencie javiť sa v lepšom svetle, obvinený namietal a tvrdil, že výpovede poškodenej sú voči nemu účelové, tendenčné, s cieľom sa mu pomstiť a dožadovať sa uplatnenia zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. Toto tvrdené porušenie práva nepodradil obvinený explicitne pod žiaden z dovolacích dôvodov upravených v ustanovení § 371 Tr. por., implicitne však z textu dovolania vyplýva, že v tomto smere uplatňuje dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a teda, že napadnuté rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa názoru obvineného ďalej v základnom konaní bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces, ako aj jeho právo na obhajobu. Právo obvineného na obhajobu malo byť zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. porušené aj tým, že okresný súd odmietol podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonať ním navrhovaný dôkaz - výsluch jeho otca. V podstate z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd, vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného uznesením krajského súdu, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, ďalej aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a okresnému súdu, aby prikázal, nech trestnú vec obvineného v potrebnom rozsahu znovu prerokuje a rozhodne.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ktorý navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol dovolanie obvineného. Svoj návrh bližšie odôvodnil tým, že odmietnutie návrhu na vykonanie dôkazu (výsluchu jeho otca), ktorým argumentoval obvinený, nemožno pokladať za zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., ak súd odmietol vykonať dôkaz v rámci rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe dôkazných prostriedkov a pri plnení zásady náležitého zistenia skutkového stavu (§ 2 ods. 10 Tr. por.).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že argumentácia obvineného o nepreukázaní spáchania skutkov mu kladených za vinu, tento dovolací dôvod nemôže naplniť, pretože obvinený nenamieta právnu kvalifikáciu zistených skutkov, ale namieta nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, čo nespadá do rozhodovacej činnosti súdu v rámci dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Pokiaľ obvinený namietal, že malo byť zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu tým, že okresný súd odmietol vykonať výsluch ním navrhovaného svedka (jeho otca), tak dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii na uplatnenie obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

Vyššie uvedené závery platia aj v prípade dovolania obvineného a nad rámec už len dovolací súd dodáva, že obvinený navrhoval výsluch svedka, ktorý sám nebol priamym svedkom skutku uvedeného v bode 1/ a spáchaného v súkromí, pričom konanie obvineného poškodená už popísala bezprostrednejšie a skôr pred inými osobami, ktoré poskytli súdu svoje svedectvo, následky konania obvineného boli objektivizované lekáarskymi správami a ani zo samotného návrhu obvineného na vykonanie dôkazu nie je zrejмый prínos tohto dôkazu pre náležité zistenie skutkového stavu. Napokon, s návrhom obvineného na vykonanie uvedeného dôkazu sa riadne argumentačne vysporiadal už súd prvého stupňa v rozsudku na str. 14.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd preto hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť či skutok, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (R 47/2008). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom konaní, dovolací súd nesmie skúmať a meniť.

Obvinený v dovolaní neargumentoval, že skutky, za ktoré bol odsúdený, boli podradené pod nesprávnu skutkovú podstatu, boli teda nesprávne právne posúdené a ani to, že skutok sám, tak ako bol ustálený, nenapĺňa zákonné znaky žiadnej zo skutkových podstát trestných činov upravených v Trestnom zákone. Jeho argumentácia sa zamerala výlučne na spochybňovanie správnosti zisteného skutkového stavu a hodnotenie dôkazov, keď podľa jeho vyjadrení mu nebolo preukázané spáchanie skutku uvedeného v bode 1/ a v prípade skutku uvedenom v bode 2/ nemalo byť preukázané, že sa vôbec stal. Táto argumentácia obvineného nenapĺňa uplatnený dovolací dôvod, pretože v rámci tohto dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.), správnosť zisteného skutkového stavu uvedeného v tzv. skutkovej vete rozsudku nesmie dovolací súd skúmať.

Nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného G. F. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.